

Вѣятъ се, вѣятъ бѣли байраци,
минаха рано ранили, —
майкитѣ бѣха, горо зелена,
черни забрадки повили.

Помнишъ ли, нѣкъде пукна далече,
гледаха ясни звездици, —
ехъ, отъ тогава пуста пустѣешъ,
мѣтни сѣ горо водитѣ.

Гусларя гусли,
гусли продума:
горе ле, букова шума,
утре ще минатъ твойтѣ юнаци
съ бѣли байраци низъ друма.